

28.4.2023

Miljöministeriet
kirjaamo.ym@gov.fi

VN/1660/2023

UTLÅTANDE OM UTKASTET TILL NY NATUVÅRDSFÖRORDNING (REGERINGENS PROPOSITION)

Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbund r.f. tackar för möjlighet att ge utlåtande till naturvårdsförordningen. Förordningen är enligt SLC:s syn inte i samråd med naturvårdslagen. Tolkningar gjorda på basis av naturvårdsförordningen sätter markägarna i en ojämlig och orättvis position. SLC vill understryka att förordningen inte får orsaka markägarna större skada än vad lagstiftningen tillåter. Skydd av marker skall enligt SLC alltid främjas genom frivilliga medel. Skyddsbeslut gjorda på basis av naturvårdslagens 64:e paragraf riskerar bli ohållbara för markägarna då förordningen är oklar. Naturvårdsförordningen bör i stället vara noggrant formulerad så att den förtydligar naturvårdslagens innebörd och kan förebygga subjektiva tolkningar av de skyddade naturtypernas gränser. För att skydda markägarens ställning framför SLC att förordningen borde ändras enligt förslagen i de paragraf specifika anmärkningarna.

2 §

SLC vill understryka vikten av den utredning som påbjuds i naturvårdsförordningen. I alla ärenden gällande privata marker är det speciellt viktigt att markägarna ges behövlig information samt möjlighet att påverka och delta i processen. Utöver kostnaderna angående marken borde en omfattande undersökning av programmets direkta och indirekta ekonomiska samt sociala konsekvenser göras. En helhetsmässig undersökning skulle beskriva naturskyddsprogrammets påverkningar på ett samhälleligt plan. Utöver detta vill SLC framhålla att skydd skall primärt ske frivillig väg och snarare genom en utveckling av frivilliga skyddsprogram som Metso.

5 §

Beredningen av ett beslut om skydd av skyddade naturtyper bör vara klart och tydligt reglerad och transparent, speciellt för markägaren. Enligt naturvårdslagen 9/2023 skall gränserna för förekomsten av den skyddade naturtypen fastställas vid beslutet om skydd. SLC anser det ytterst viktigt att förordningen klart och tydligt beskriver förekomsten av dessa naturtyper så att gränserna för förekomsten kan bestämmas så objektivt som möjligt. På grund av detta ser SLC det problematiskt att beskrivningen av naturtyperna i naturlagsförordningen möjliggör en subjektiv tolkning av vilka områden som skall ingå i det skyddade området. Enligt SLC är det också fel att i förordningen fastställa områdets avgränsning mera omfattande än vad lagen gör. I förordningen yrkas på att även områden där förekomsten kunde förekomma, eller som kunde återställas tas med i det skyddade området. SLC anser att dessa områden inte hör till själva förekomsten av naturtypen som enligt naturvårdslagen kan skyddas. Naturvårdsförordningen syfte är att precisera processerna för åtgärder enligt naturvårdslagen. Därför är det ohållbart att i förordningen utvidga lagens tillämpning till områden som lagen inte avser. Därmed föreslår SLC att beskrivningarna av naturtyperna ändras så att förekomsten kan fastställas så objektivt som möjligt och att man endast fastställer de områden som enligt lagen givits makt att skydda.

6 §

Eftersom de strikt skyddade naturtyperna enligt lagen alltid är skyddade bör markägare ges behövlig information om dessa naturtyper. För att lagens förbud mot att försämra strikt skyddade naturtyper skall kunna följas ser SLC det viktigt att naturtyperna identifieras och markägarna informeras.

SLC anser att förordningens beskrivning av de strikt skyddade naturtyperna inte är i samråd med lagens beskrivning. För att de skyddade områdena skall kunna identifieras objektivt, borde inte förordningen innehålla områden som förutsätter åtgärder förrän den fyller beskrivningen av själva naturtypen. Paragrafen innebär en utvidgning av lagens tillämpning som inte är förenlig med förordningens syfte. SLC föreslår att förordningen borde ändras så att förordningen endast omfattar de områden där naturtypens särdrag redan fylls, enligt vad som avses i naturvårdslagen.

13 §

SLC anmärker att paragrafhänvisningen i förordningen är felaktigt gjord enligt naturvårdslagen 1096/1996. Den nya naturvårdsförordningen borde hänvisa till den nya naturvårdslagen 9/2023. Därmed borde man i förordningen i stället för 54 § hänvisa till 115 §

SVENSKA LANTBRUKSPRODUCENTERNAS CENTRALFÖRBUND SLC R.F.

Jonas Laxåback
Verksamhetsledare

Mats Holmgård
Skogsombudsman